

— Uite-i, mă, căciula, frate,
Mare cât o zi de post¹³ –
Aoleu, ce urs mi-a fost!
Au sub dânsa șapte sate
Adăpost!

Unii-l iau grăbit la vale,
Alții-n glumă parte-i țin –
Uite-i, fără pic de vin
S-au jurat să-mbete-n cale
Pe creștin!

Vine-o babă-ncet pe stradă
În cojocul rupt al ei
Și încins cu sfori de tei.
Stă pe loc acum să vadă
Și ea ce-i.

¹³ mare cât o zi de post – foarte mare

Colo-n colț acum răsare
Un copil, al nu știu cui,
Largi de-un cot⁸ sunt pașii lui,
Iar el mic, căci pe cărare
Parcă nu-i.

Haina-i măturând pământul
Și-o târăște-abia, abia:
Cinci ca el încap în ea,
Să mai bată, soro, vântul
Dac-o vrea!

El e sol⁹ precum se vede,
Mă-sa l-a trimis în sat,
Vezi de-aceea-i încrunțat,
Și s-avântă, și se crede
Că-i bărbat;

⁸ cot – veche unitate de măsură pentru lungimi, egală cu distanța de la cot până la încheietura palmei

⁹ sol – persoană trimisă undeva cu o misiune

Sunt copii. Cu multe sănii,
De pe coastă vin țipând
Și se-mping și sar râzând;
Prin zăpadă fac mătănii³
Vrând-nevrând.

Gură fac⁴ ca roata morii;
Și de-a valma se pornesc,
Cum prin gard se gâlcevesc⁵
Vrăbii gureșe⁶, când norii
Ploi vestesc.

Cei mai mari acum, din sfadă⁷,
Stau pe-ncăierate puși;
Cei mai mici, de foame-aduși,
Se scâncesc și plâng grămadă
Pe la uși.

³ mătanie – plecaciune adâncă, până la pământ

⁴ a face gură – a striga, a face gălăgie

⁵ a se gâlcevi – a se certa, a se sfădi

⁶ gureș – (despre păsări) care cîrpește mult (și vesel)

⁷ sfadă – ceartă, gâlceavă